

РЕШЕНИЕ

№ 1082

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10250** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.36, ал.4 от Закона за Държавната агенция за националната сигурност /ЗДАНС/.

Образувано е по жалба на М. А. А. Е., гражданин на Е., ЛНЧ [ЕГН] с адрес за кореспонденция - [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ за отказ за предоставяне на данни рег.№КА-1345 от 17.09.2021г. по преписка вх.№РД-2763 от 03.09.2021г. на Председателя на ДАНС.

По изложените в жалбата съображения за материална и процесуална незаконосъобразност и несъответствие с целта на закона – се моли да се уважи жалбата. Конкретно се визира, че решението не е мотивирано. Твърди се, че не е посочено кои са обстоятелствата, поради които би възникнала опасност за опазване на информацията, класифицирана като държавна тайна. Прави се довода, че без посочване на тези данни –последващ съдебен контрол върху акта е и невъзможен. Подчертава се, че не е ясно тази информация каква е по своя характер -дали е свързана с външната или вътрешната сигурност, или с икономическата сигурност. Твърди се, че ответникът е трябвало да посочи от коя категория е информацията, класифицирана като държавна тайна-по кой раздел и по коя точка е класифицирана. Визира се, че в акта е отбелязано, че информацията би довела до разкриване на източниците ѝ, което е бланкетен израз, поради което отново това представлява процесуално нарушение. На второ място се релевира нарушение на материалния закон като в тази връзка се твърди, че жалбоподателят е бил лишен от правото да бъде изслушан, което му се гарантира от правото на ЕС- чл.47 и чл.48 от Хартата. С оглед

изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание -жалбата се поддържа лично от оспорващия и от пълномощника му адв.М.. Претендират се разноски.

Ответната страна оспорва жалбата чрез юрк.Х.. Представя писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО СПОРА, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 05.10.2021г., по отношение на връчване от 21.09.2021- е в срок, от лице с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществуто ѝ.

За да се произнесе –съставът съобразява, че производството пред ответника е било образувано по молба /заявление/ от 03.09.2021г. вх.№РД-2763 /л.9/, депозирана по реда на чл.36, ал.4 от ЗДАНС за предоставяне на данни, касаещи заявителя и събирани без негово знание. По молбата е постановен оспорения отказ /л.12/, обоснован с чл.36, ал.7 от ЗДАНС - че данните са класифицирана информация- държавна тайна по смисъла на т.3 раздел II от Приложение №1 към чл.25 от ЗККИ.

В съдебното производство са представени доказателства в класифициран том, както и писмени доказателства на л.32 и сл., представляващи кореспонденция между службите по случая. Видно от писмо на л.34 от директора на специализирана дирекция “Т“ до директора на С. КИАД-ДАНС -по адм.дело №11988/20г. на АССГ са изпратени справки от 2016,2017 и 2018г., което „свидетелства за обстоятелството, че в ДАНС се е събирала и обработвала информация за М. Е., които данни са били достояние на пълномощника му адв.М.“. Посочено е, че от справките е видно, че информацията е класифицирана като държавна тайна на основание чл.25, Приложение I, раздел II, т.3 и т.22 вр. с чл.28, ал.2 т.3 т ЗККИ, поради което по заявлението е предложено да бъде отказан достъп.

Също така – е представен протокол от с.з. по дело №11988/20г. на л.38, видно от който ДАНС с протоколно определение е задължена да предостави горепосочените становища /справки/ от 2016,2017,2018г.. От друга страна – видно от последващия протокол от 26.04.2021г. на л.40 по делото- адв.М. е оспорил истинността на справките като е представил във връзка с това данни, че лицето е оправдано по нахд №17284/2019г. по описа на СРС за дребно хулиганство. Съответно на л.44-47 е представено и решение №5230 от 19.08.2021г. по адм.дело №11988/20г., с което жалбата на М. Е. е отхвърлена срещу отказ №5364-19301/16.10.2019г. да бъде издадено разрешение за постоянно пребиваване /невлязло в сила, предмет на касационно оспорване/. В мотивите на това решение касателно справките, послужили за постановения отказ – е посочено, че изцяло в компетентността на ДАНС- е да анализира и систематизира данните, като това може да стане въз основа на гласни или негласни способности. Подчертано е, че относно лицето има информация с ниво „поверително“, която не може да се оспори по реда на чл.193 ГПК и която е за това, че в периода от м.10.2016г. до 2018г. лицето е извършило действия, които могат да се определят като такива по чл.10, ал.1 т.1 от ЗЧРБ.

Следователно СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО по съществуто на спора:

На първо място –ответникът в качеството си на лице /Председател на ДАНС-назначен за такъв с Указ №148 от 26.05.2021г./, посочено в чл.36,ал.5 от ЗДАНС има право да разглежда заявленията по чл.36, ал.4 от ЗДАНС- и съответно е надлежен орган. Отделно същият е и администратор на лични данни и информацията касаеща тези

данни може да се предостави видно от чл.34, ал.3 от ЗЗЛД само, ако това е предвидено в специален закон- какъвто е в случая ЗДАНС и чл.36, ал.7.

Не се приема довода, че има допуснати процесуални нарушения с липсата на мотиви в акта. Видно от същия в него е посочено, че исканите данни са класифицирана информация, която е държавна тайна по т.3 раздел II от Приложение №1 към чл.25 на ЗЗКИ. Видно от писмо №Т-1995 от 14.09.2021г. на л.34, с което е предложено да се постанови отказ и което е част от преписката - за лицето има справки рег.№Т-6-8754/18.11.2016г., №Т-64328 от 27.06.2017г., №Т-6-7190 от 01.11.2017г- и №Т-6-3601 от 04.07.2018г., които са изпратени по адм.дело №11988/20г..

Следователно – с оглед характера на информацията е достатъчно позоваването на същата като вид и основание за отказ. С посочените справки адв.М. е запознат, видно от протокола по горевизираното дело. Тези справки са горепосочените и са приложени в класифицирания том по настоящето дело -в действителност без конкретното им съдържание, но от което се прави извода, че съществуват. Излагането на допълнително данни в оспорения акт не е необходимо, защото с нищо не може да допринесе за осъществяване правото на защита на лицето. Последното не може да ги оспори и да доказва, че са неистински или неверни, както е направило по адм.дело №11988/20 на АССГ. Преценката как и защо определени данни да се съберат, не може да бъде предмет на анализ в съдебното производство именно с оглед характера ѝ и съдебният състав изцяло, както в производствата по ЗЧРБ, така и по ЗДАНС- е длъжен да се съобрази със становището на ответника за вида на тази информация. Ето защо съставът намира, че в оспорения отказ има достатъчно данни за вида на информацията – по коя точка е класифицирана като държавна тайна като изнасянето на повече обстоятелства не е нужно и обратното не води до процесуално нарушение. Не представлява и такова твърдението на оспорващия в жалбата, че не е бил изслушан молителят. Специалният закон /ЗДАНС / не предвижда подобна процедура, както и същата не е необходима. Обясненията на страната в случая -именно с оглед спецификата на данните- с нищо не биха променили крайния изход- нито биха „отнели“ класифицирания характер на информацията, нито биха довели до игнорирането ѝ. С оглед изложеното позоваването на чл.41, 47 и чл.48 от Хартата за правата на гражданите на ЕС- е необосновано. Предоставянето на определени права е за да може същите като се упражнят –да има вероятност да се повлияе на производството и именно защото не са упражнени –крайният акт да страда от порок. В конкретния случай, както беше маркирано – дори да се изслуша лицето –целта на това е чужденецът да противопостави своята позиция по отношение на позицията, изложена от органите на ДАНС за събраната информация /от гласни или не гласни средства/, която е класифицирана като държавна тайна. Следователно –макар в ЗДАНС да няма изрична норма, която по смисъла на чл.52 от Хартата да предвижда ограничаване на правото на лично изслушване- то упражняването на изложеното право от самия характер на производството е изключено. Трябва да се има предвид, че това право не е абсолютно и както беше посочено гаранциите за упражняването му се преценяват с оглед вида на производството. Целта на същото –на национално ниво е гарантирана от нормата на чл.45, ал.1 от АПК при необходимост – от молителя да се искат пояснения, каквито в случая -са абсолютно недопустими да се предоставят –напр. с обясненията си лицето да твърди, че не представлява опасност за националната сигурност, както е прието от справките на агентите на ДАНС. В този аспект следва да се има предвид, че съгласно чл.34, ал.1 от ЗДАНС именно в

агенцията се изграждат фондове и звена за събиране на информация. Отделно позицията на страната с оглед личната ѝ заинтересованост и липсата на познания не само по законодателството коя информация е държавна тайна и коя не – е неприемливо да се търси.

В тази връзка се констатира, че административният орган е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК да изясни относимите факти и съобразно тях да постанови решението си.

С оглед последната констатация –СЪДЪТ не споделя и възражението, че отказът е материално-незаконосъобразен. Съгласно чл.36, ал.4 от ЗДАНС –всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се до него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като председателят на агенцията или оправомощено от него зам.председател се произнася в 14-дневен срок /ал.5 / като съответно данните се предоставят на хартиен носител. В ал.7 са очертани условията, при които се постановява отказ. Видно от чл.36, ал.7 от ЗДАНС, посочен именно като основание за отказ –органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнало опасност за националната сигурност, за опазване на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриване на източници на информацията или негласни методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на данни би накърнило изпълнението на задачи на агенцията.

Ответникът - текстово се е позовал на второто предложение касаещо информация, която е държавна тайна по смисъла на т.3 раздел II от Приложение №1 към чл.25 от ЗЗКИ. В тази насока са и доказателства, представени в класифицирания том, че подобни справки има -от 18.11.2016г, от 27.06.2017г., от 01.11.2017г. и от 04.07.2018г. и съдът е длъжен да съобрази.

Следователно – изпълнен е съставът на материално-правната норма на която се е позовал органът и е постановил отказа. Дали правилно или не посочената информация е определена като държавна тайна- не може да бъде предмет на съдебен контрол. След като ответникът визира, че данните свързани с жалбоподателя са класифицирани като държавна тайна- то отказът е съобразен със закона и не е незаконосъобразен.

В заключение: в производството не са допуснати и процесуални нарушения вкл. съществени такива-актът е мотивиран, постановен е в разписания от закона 14-дневен срок, също така съответства с целна на закона, изхожда от компетентно лице, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли като такава.

С оглед изхода от спора –следва да се присъди юрк.възнаграждение на ответника в размер от 100лв., определено по Наредбата за плащане на правната помощ /чл.26/ във връзка със ЗПП.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. А. Е., гражданин на Е., ЛНЧ [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ за отказ за предоставяне на данни рег.№КА-1345 от 17.09.2021г. по преписка вх.№РД-2763 от 03.09.2021г. на Председателя на ДАНС

ОСЪЖДА М. А. А. Е., гражданин на Е., ЛНЧ [ЕГН] –да заплати на ДАНС 100лв. /сто/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ, от съобщаването му.

Преписи на страните.
Съдия: